

РЕШЕНИЕ

№ 4335

гр. София, 28.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 31.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков

Диляна Николова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Бончева, като разгледа дело номер **2407** по описа за **2013** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу Решение на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 97-ми състав по НАХД № 5360 по описа за 2012г. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-95/23.02.3012г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, с което на касатора, на основание чл.15, ал.1, т.7от Закона за Комисията за финансов надзор, чл.127, ал.7, т.1, предл.1-во във връзка с ал.1, т.1 и § 1, т.40 ДР от Закона за пазарите на финансови инструменти е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева за нарушение на чл.77, ал.2, предл.1-во от Наредба № 35/17.10.2006г. за капиталовата адекватност и ликвидността на инвестиционните посредници.

Недоволен от решението касаторът го обжалва като постановено в нарушение на съдопроизводствените правила, при неправилно приложение на материалния закон и необоснованост. На първо място сочи, че в решението си съдът се е позовал на свидетелските показания на М. В. С., която въобще не е призовавана и разпитвана по делото в качеството на свидетел. На следващо място намира, че изводите на районния съд относно неприложимостта на разпоредбата на чл.28 ЗАНН в конкретния случай са

неправилни и необосновани. Претендира отмяната на съдебното решение и потвърденото с него наказателно постановление, а при липса на основание за това – намаляване размера на наложената санкция до законоустановения минимум. В съдебно заседание, редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба – Комисията за финансов надзор, се представлява от юрк.Г., която оспорва жалбата и моли съда да я остави без уважение. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, намира касационната жалба за допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

След като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба, основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира касационната жалба за неоснователна по следните съображения:

Въз основа на събраните доказателства и след анализа им, въззивната инстанция е достигнала до извода, че при съставяне на акта за установяване на административното нарушение и издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до отмяна на атакуваното постановление, както и че са съобразени изискванията на разпоредбите на чл.42 и чл.57, ал.1 ЗАНН. В акта за установяване на административното нарушение и в издаденото въз основа на него наказателно постановление в достатъчна степен е описано нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено, както и по начин, позволяващ на жалбоподателя да разбере конкретно вмененото му нарушение и съответно да организира защитата си. Приел също така, че при определяне размера на наказанието за извършеното нарушение административнонаказващият орган е взел предвид обстоятелството, че други такива нарушения извършени от инвестиционния посредник [фирма] вече са установявани и затова е наложил имуществена санкция в размер на 1 500 лева. Съдът намерил, че наложената санкция е справедлива, тъй като по този начин биха могли да бъдат изпълнени целите на наказанието. От установената по делото фактическа обстановка съдът приел, че е доказано извършването на нарушението от санкционираното лице на разпоредбата на чл.77, ал.2, предл.1-во от Наредба № 35 от 17.10.2006г. за капиталовата адекватност и ликвидността на инвестиционните посредници, с оглед което правилно е била ангажирана административно-наказателната му отговорност. Обосновал и изводи относно неприложимостта на чл.28 ЗАНН в конкретния случай, тъй като извършеното нарушение е формално и за неговата съставомерност не е необходимо да са настъпили вреди.

Тези изводи на районния съд се споделят изцяло от настоящата касационна инстанция.

По делото е прието за установено, че при извършена документна проверка, съгласно Заповед № 97 от 15.06.2011г. на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), се констатирало, че [фирма] има вземане от М. В. С., която е служител на инвестиционния посредник („Технически изпълнителен офис“), формирано от предоставени на М. В. С. служебни аванси и неотчетени от същата в пълния размер. Към 29.08.2010г. вземането е било в размер на 25 000 лева или 9.06% (под 10%) спрямо собствения капитал (капиталова база) - 275 967 лева към същата дата. С разходен касов ордер № 157 от 30.08.2010г. на М. В. С. са били броени 13 000

лв. - служебен аванс, в резултат на което на 30.08.2010г. вземането от М. В. С. е било на стойност 38 000 лв. Същото формира голяма експозиция в размер на 13.77% спрямо собствения капитал (капиталова база) - 275 903 лв. към същата дата. Съгласно чл.75 от Наредба № 35 от 17.10.2006г. експозиция на инвестиционен посредник към отделно лице или група свързани лица се счита за голяма, когато нейната стойност е по-голяма или равна на 10 % от собствения му капитал. Съгласно изискването на чл.77, ал.2, предложение първо от Наредба № 35 от 17.10.2006г. инвестиционният посредник [фирма] е следвало най-късно до следващия работен ден да уведоми КФН за нововъзникналата голяма експозиция, което не е направено. С посоченото дружеството е нарушило разпоредбата на чл.77, ал.2, предложение първо от Наредба № 35 от 17.10.2006г., като нарушението е извършено на 01.09.2010г. в [населено място]. За констатираното нарушение е съставен акт за установяване на административно нарушение № Р-06-608 от 24.08.2011г., въз основа на който е издадено наказателното постановление.

Неоснователен е касационният довод за допуснатото нарушение на закона и необоснованост на съдебния акт. Съдът е обсъдил всички относими към спора доказателства и е изложил мотиви относно всеки направен от него извод. Посочването в решението /на стр.2-ра от него/ на името на М. В. С. като свидетел по делото, е техническа грешка, тъй като с оглед пояснението, че се касае за актосъставителя, то очевидно не е налице порок при формирането волята на съда или необоснованост на съдебния акт, нито нарушение на материалния и процесуалния закон.

На следващо място неоснователен е и довода за приложимост на разпоредбата на чл.28 ЗАНН. Съдът е изложил ясно и мотивирано изводите си за неприложимост на посочената разпоредба в разглеждания случай, които се споделят изцяло от касационния състав.

Предвид изложеното, като извърши проверка на обжалвания акт на посочените в касационната жалба основания и на всички основания по чл.218, ал.2 АПК, касационната инстанция намира обжалваното решение за валидно, допустимо и правилно и като такова намира, че следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд-София-град, IX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 97-ми състав по НАХД № 5360 по описа за 2012г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.